

EBA/GL/2014/05

7 juli 2014

Richtsnoeren

inzake de overdracht van een aanzienlijk deel van het kredietrisico
in verband met de artikelen 243 en 244 van Verordening (EU)
nr. 575/2013

EBA-richtsnoeren inzake de overdracht van een aanzienlijk deel van het risico voor securitisatietransacties

Status van deze richtsnoeren

Dit document bevat richtsnoeren die worden uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie ("de EBA-verordening"). Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren te voldoen.

De richtsnoeren geven weer wat naar opvatting van EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Systeem voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied moet worden toegepast. EBA verwacht dan ook van alle bevoegde autoriteiten en financiële instellingen waaraan deze richtsnoeren zijn gericht, dat zij aan de richtsnoeren voldoen. Bevoegde autoriteiten waarop deze richtsnoeren van toepassing zijn moeten aan de richtsnoeren voldoen door ze op passende wijze in hun toezichtpraktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Rapportagevereisten

Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening moeten de bevoegde autoriteiten uiterlijk op 7 september 2014 aan EBA kenbaar maken of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, dan wel aangeven waarom zij er niet aan voldoen of niet voornemens zijn ze op te volgen. Bij gebreke van kennisgeving binnen deze uiterste termijn worden bevoegde autoriteiten door EBA geacht niet aan de richtsnoeren te voldoen. De kennisgevingen moeten worden ingediend door het daarvoor bedoelde formulier, dat is te vinden in deel 5, te zenden aan compliance@eba.europa.eu onder vermelding van referentienummer 'EBA/GL/2014/05'. Kennisgevingen dienen te worden ingezonden door personen die gemachtigd zijn om namens hun bevoegde autoriteit mee te delen of deze al dan niet aan de richtsnoeren voldoet.

Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening zullen de kennisgevingen worden bekendgemaakt op de EBA-website.

Titel I – Toepassingsgebied en algemene beginselen

1. Toepassingsgebied

1. Deze richtsnoeren zijn van toepassing op:
 - a. initiërende instellingen die zijn onderworpen aan de artikelen 243 en 244 van Verordening (EU) nr. 575/2013;
 - b. bevoegde autoriteiten.
2. Initiërende instellingen moeten i) de in deze richtsnoeren uiteengezette algemene vereisten toepassen op alle transacties waarvoor de overdracht van een aanzienlijk deel van het risico (*significant risk transfer*, kortweg SRT) overeenkomstig artikel 243 of artikel 244 van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt geclaimd, en ii) de in deze richtsnoeren beschreven specifieke vereisten toepassen om SRT aan derden overeenkomstig artikel 243, lid 4, of artikel 244, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013 te verwezenlijken.
3. Bevoegde autoriteiten moeten deze richtsnoeren toepassen in de volgende situaties:
 - a. bij het identificeren van de securitisatietransacties waarbij geen aanzienlijk deel van het kredietrisico wordt geacht te zijn overgedragen, ook al voldoen deze transacties aan de voorwaarden van artikel 243, lid 2, of artikel 244, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013;
 - b. bij het beoordelen of een initiërende instelling de algemene vereisten van de richtsnoeren naleeft voor alle transacties waarvoor SRT overeenkomstig artikel 243 of artikel 244 van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt geclaimd;
 - c. bij het beoordelen of een initiërende instelling aan de vereisten van artikel 243, lid 4, of artikel 244, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013 voldoet.
4. In toevoeging op de volgens artikel 243, lid 6, en artikel 244, lid 6, van Verordening (EU) nr. 575/2013 aan EBA te verstrekken informatie moeten bevoegde autoriteiten EBA jaarlijks, met behulp van de template in bijlage 1, informatie verstrekken over de transacties die gereviewd zijn volgens punt 3.1 van deze richtsnoeren.

2. Algemene beginselen

1. Vervulling van de voorwaarden van punt a) of b) van artikel 243, lid 2, of artikel 244, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 geeft de initiërende instelling van een traditionele securitisatie het recht om de respectieve gesecuritiseerde blootstellingen buiten de berekening van de risicogewogen posten en, indien relevant, de verwachte verliesposten te

houden en geeft de initiërende instelling van een synthetische securitisatie het recht om de risicogewogen posten en, indien relevant, de verwachte verliesposten voor de gesecuritiseerde blootstellingen te berekenen overeenkomstig artikel 249 van Verordening (EU) nr. 575/2013, tenzij de bevoegde autoriteit per geval besluit dat er met betrekking tot deze securitisatie geen aanzienlijk deel van het kredietrisico wordt geacht te zijn overgedragen aan derden of dat een van de voorwaarden van artikel 243, lid 5, of artikel 244, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013 niet is vervuld.

2. Bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat er procedures bestaan voor de identificatie van securitisatietransacties die, ook al wordt punt a) of b) van artikel 243, lid 2, of artikel 244, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 nageleefd, door de bevoegde autoriteit nader moeten worden onderzocht in overeenstemming met titel III van deze richtsnoeren om te beoordelen of er inderdaad een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden is verwezenlijkt door de transactie.
3. De voorwaarden voor de verwezenlijking van SRT aan derden moeten op doorlopende basis worden vervuld.
4. Initiërende instellingen moeten beoordelen in hoeverre ze in hun analyses van transacties waarvoor SRT wordt geclaimd op externe kredietbeoordelingen vertrouwen, en moeten de relatie tussen deze externe kredietbeoordelingen en interne kredietbeoordelingen beoordelen.

Titel II – Criteria voor bevoegde autoriteiten in geval van toepassing van artikel 243, lid 2, of artikel 244, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013

3. Criteria om te bepalen wanneer bevoegde autoriteiten een uitgebreide toetsing van SRT moeten uitvoeren in geval van toepassing van artikel 243, lid 2, of artikel 244, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013
1. Met betrekking tot securitisatietransacties die voldoen aan de voorwaarden voor het verwezenlijken van SRT overeenkomstig punt a) of b) van artikel 243, lid 2, of artikel 244, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013, moeten bevoegde autoriteiten een uitgebreide toetsing van SRT uitvoeren in overeenstemming met titel III, punten 4 tot en met 10, van deze richtsnoeren indien een van de volgende omstandigheden uit de niet-uitputtende lijst hieronder van toepassing is:
 - a. specifieke informatie wijst erop dat de dikte van de tranches van een securitisatie die zijn gebruikt als de relevante tranches voor het aantonen van SRT overeenkomstig artikel 243, lid 2, of artikel 244, lid 2, van Verordening (EU)

nr. 575/2013, mogelijk onvoldoende is om een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden te kunnen veronderstellen in verband met i) het bijzondere kredietrisicoprofiel en ii) de overeenkomstige risicogewogen posten van de gesecuritiseerde blootstellingen van deze securitisatie;

- b. twijfels over de adequaatheid van een specifieke kredietbeoordeling van een EKBI;
- c. in eerdere perioden op de gesecuritiseerde blootstellingen geleden verliezen of andere informatie wijzen erop dat:
 - i. een met redenen omklede raming door een instelling van het verwachte verlies op de gesecuritiseerde blootstellingen tot het einde van de looptijd van de transactie overeenkomstig punt b) van artikel 243, lid 2, of artikel 244, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 mogelijk te laag is om te concluderen dat een aanzienlijk deel van het kredietrisico is overgedragen aan derden. Daarbij moet de totale looptijd van de transactie in aanmerking worden genomen, inclusief het mogelijke bestaan van overgebleven rentemarge;
 - ii. de marge waarmee de securitisatieposities die in mindering zouden worden gebracht op de tier 1-kernkapitaalbestanddelen of waarop een risicogewicht van 1 250% van toepassing zou zijn de met redenen omklede raming van het verwachte verlies tot het einde van de looptijd van de transactie overschrijden, mogelijk te laag is om te concluderen dat een aanzienlijk deel van het kredietrisico is overgedragen aan derden;
- d. de hoge kosten die de initiërende instelling heeft gemaakt om door middel van een specifieke securitisatie kredietrisico over te dragen aan derden, wijzen erop dat de formeel overeenkomstig punt a) of b) van artikel 243, lid 2, of artikel 244, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 verwezenlijkte SRT mogelijk feitelijk wordt ondermijnd door de hoge kosten van deze overdracht van kredietrisico;
- e. een initiërende instelling beoogt de overdracht van een aanzienlijk deel van het kredietrisico aan derden overeenkomstig punt a) of b) van artikel 243, lid 2, of artikel 244, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 aan te tonen bij gebreke van een rating van een EKBI voor de desbetreffende tranches;
- f. securitisatietransacties van handelsboekportefeuilles;
- g. securitisatietransacties met call- en putopties anders dan de opties die worden geacht de effectieve overdracht van kredietrisico te verhinderen overeenkomstig de punten 5.2, 5.3 en 5.4 van deze richtsnoeren.

Titel III – Vereisten voor bevoegde autoriteiten in geval van toepassing van artikel 243, lid 4, of artikel 244, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013 en in geval van toepassing van artikel 243, lid 2, of artikel 244, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 waarbij een van de omstandigheden van titel II van toepassing is

4. Beoordeling of er een aanzienlijke overdracht van kredietrisico heeft plaatsgevonden
 1. Bevoegde autoriteiten moeten de door de initiërende instelling met betrekking tot de securitisatie verstrekte documentatie en bewijsstukken beoordelen om te bepalen of een overeenkomstig kredietrisico is overgedragen aan derden en moeten om aanvullende informatie vragen indien dat nodig is om de beoordeling te kunnen uitvoeren. Daarbij moeten bevoegde autoriteiten bijzondere aandacht schenken aan, onder meer, de volgende factoren, voor zover van toepassing:
 - a. de risicogewogen posten en, voor zover relevant, de verwachte verliesposten voor de gesecuritiseerde blootstellingen als berekend vóór de securitisatie en de overeenkomstige posten voor de door de initiërende instelling overgedragen en behouden tranches na de securitisatie;
 - b. met betrekking tot initiërende instellingen die SRT in overeenstemming met artikel 243, lid 4, of artikel 244, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013 aantonen, de methoden die zijn gebruikt om aan te tonen dat het overgedragen kredietrisico in verhouding staat tot de mogelijke verlaging van de eigenvermogensvereisten;
 - c. wanneer de initiërende instelling interne modellen heeft gebruikt om aan te tonen dat een aanzienlijk deel van het kredietrisico is overgedragen, de vraag of deze modellen voldoende robuust zijn, en wanneer externe modellen zijn gebruikt, of deze modellen zijn geïntegreerd in de reguliere processen van de initiërende instelling en of de initiërende instelling de onderliggende aannames en de werking van het model naar behoren begrijpt;
 - d. wanneer de initiërende instelling specifieke stressaannames voor de onderliggende pool van activa heeft gebruikt, de geschiktheid van deze aannames en de wijze waarop deze aannames en de resulterende geraamde verliezen vergelijkbaar zijn met die welke worden gebruikt voor stresstests van de toezichthouder of met die van andere empirische bronnen van deze gegevens, zoals de ratingbureaus.

2. Bevoegde autoriteiten moeten bepalen of de initiërende instelling voldoende kennis van de onderliggende activa heeft om een passende analyse van de overdracht van kredietrisico te kunnen maken, en moeten ook nagaan of er een idiosyncratisch risico in de portefeuille gelegen is dat niet is meegenomen in de kredietrisicobeoordeling of de kapitaalberekeringen van de initiërende instelling. Een idiosyncratisch risico moet tot uiting komen in meer conservatieve aannames dan die van een standaard-‘basisscenario’. In deze conservatieve aannames moet rekening worden gehouden met een mogelijk idiosyncratisch risico van een ‘stressscenario’, indien van toepassing.
3. Wanneer de initiërende instelling vertrouwt op de toezichthoudersformule om haar eigenvermogensvereisten na de securitisatie te bepalen, moeten bevoegde autoriteiten nagaan hoe gevoelig de eigenvermogensvereisten voor de door de initiërende instelling behouden securitisatieposities zijn voor veranderingen in de onderliggende parameters van de interneratingbenadering. Indien de kapitaalvereisten voor de behouden securitisatieposities zeer gevoelig zijn voor kleine veranderingen in deze parameters, is het minder waarschijnlijk dat een overeenkomstig kredietrisico is overgedragen.

5. Beoordeling van structurele kenmerken

1. Bevoegde autoriteiten moeten beoordelen of een transactie structurele kenmerken heeft die de geclaimde overdracht van kredietrisico aan derden zouden kunnen ondermijnen, zoals callopties of andere contractuele regelingen die in geval van traditionele securitisaties de kans verhogen dat activa terug op de balans van de initiërende instelling worden geplaatst of, in geval van synthetische securitisaties, de kans verhogen dat de kredietprotectie vóór het einde van de looptijd van de transactie wordt beëindigd.
2. Voor traditionele securitisaties geldt dat alleen de volgende aan initiërende instellingen verleende callopties door bevoegde autoriteiten mogen worden geacht niet schadelijk te zijn voor het verwezenlijken van een effectieve overdracht van kredietrisico, mits deze callopties een initiërende instelling niet het recht verlenen om de eerder overgedragen blootstelling van de ontvangende entiteit terug te kopen om de daaraan verbonden baten te realiseren, of de initiërende instelling niet verplichten het overgedragen risico opnieuw over te nemen:
 - a. regelgevingscallopties of belastingcallopties die alleen uitoefenbaar zijn in geval van veranderingen in het wettelijk of regelgevingskader en die van invloed zijn op de inhoud van de contractuele relatie van de respectieve securitisatietransactie of op de verdeling van de door een van de partijen bij de transactie aan de respectieve securitisatietransactie ontleende economische baten;
 - b. opschooncallopties die voldoen aan de voorwaarden van artikel 243, lid 5, onder f), van de CRR-verordening.

Voor synthetische transacties geldt dat callopties die aan de in de punten 5.2.a of 5.2.b beschreven criteria voldoen, door bevoegde autoriteiten niet in aanmerking hoeven te worden genomen.

3. Voorts, en om elke onzekerheid te vermijden, geldt voor traditionele securitisaties dat aan beleggers in securitisaties verleende opties, met uitzondering van opties die alleen uitoefenbaar zijn in geval van contractbreuk door de initiërende instelling, door de bevoegde autoriteiten moeten worden geacht een initiërende instelling te verhinderen een effectieve overdracht van kredietrisico te verwezenlijken.
 4. Voor synthetische securitisaties geldt dat elke aan beleggers in securitisaties of verschaffers van kredietprotectie verleende optie die alleen uitoefenbaar is in geval van contractbreuk door andere bij de transactie betrokken partijen, door de bevoegde autoriteiten moet worden geacht een initiërende instelling te verhinderen een effectieve overdracht van kredietrisico te verwezenlijken, mits de vereisten van artikel 244, lid 5, onder c), van de CRR-verordening zijn vervuld. Alle andere aan beleggers in securitisaties of verschaffers van kredietprotectie verleende opties moeten door bevoegde autoriteiten worden beoordeeld, aangezien deze kunnen resulteren in aanvullende eigenvermogensvereisten als gevolg van looptijd mismatches.
 5. Bevoegde autoriteiten moeten nagaan of de initiërende instelling in het verleden transacties heeft teruggekocht om beleggers te beschermen en of de regels inzake impliciete steun als gespecificeerd in artikel 248 van Verordening (EU) nr. 575/2013 door de initiërende instelling zijn gevolgd om ervoor te zorgen dat risico effectief is overgedragen.
 6. Wanneer transacties aanvullingsperioden omvatten, moeten bevoegde autoriteiten de criteria voor het in aanmerking komen van de activa voor de onderliggende pool beoordelen en rekening houden met de minimale en maximale kredietkwaliteit van de in aanmerking komende activa, en nagaan of in de structuur activa kunnen worden vervangen met het oog op de bescherming van beleggers tegen verliezen en het tegelijkertijd verhogen van het kredietrisico voor de initiërende instelling om ervoor te zorgen dat risico effectief is overgedragen.
 7. Bevoegde autoriteiten moeten nagaan of transacties bij de initiëring geen ingebedde mechanismen omvatten die in de loop der tijd de omvang van het door de initiërende instelling aan derden overgedragen kredietrisico onevenredig verminderen.
6. **Mismatches tussen kredietprotectie en onderliggende activa voor synthetische securitisaties**
1. Bevoegde autoriteiten moeten nagaan of er looptijd- of valutamismatches tussen de kredietprotectie en de onderliggende activa zijn. Bij het in aanmerking nemen van de looptijd van de protectie moeten bevoegde autoriteiten nagaan of callopties of andere kenmerken de

looptijd van de protectie in de praktijk zouden kunnen verminderen en hoe dit verband houdt met de verwachte tijdstippen van wanbetaling in de pool van activa.

2. Bevoegde autoriteiten moeten de looptijdmismatches beoordelen voor transacties waarbij pools van activa over de mogelijkheid van aanvulling beschikken omdat initiërende instellingen tegen het eind van de protectieperiode activa kunnen vervangen door langerlopende activa, waardoor de looptijdmismatch toeneemt.
3. Bevoegde autoriteiten moeten de valutamismatches beoordelen voor transacties waarbij pools van activa een ander valutaprofiel hebben dan de verplichtingen. Wanneer dergelijke mismatches zich voordoen, moeten prudente reductiefactoren worden toegepast op de nagestreefde vermindering van het toetsingsvermogen in overeenstemming met de zienswijze van de bevoegde autoriteiten. Mitigatie-instrumenten zoals valutaswaps moeten worden beoordeeld op hun passendheid wat betreft het geruilde saldo, de looptijd van de swap zelf en eventuele triggergebeurtenissen.

7. Kredietprotectievraagstukken bij synthetische securitisaties

1. Wanneer de securitisatie op synthetische wijze wordt verwezenlijkt met behulp van een kredietderivaat of een garantie, moeten bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat de kredietprotectie voldoet aan alle vereisten van Verordening (EU) nr. 575/2013 en voldoende betalingszekerheid biedt om de overdracht van kredietrisico niet te ondermijnen. Als de kredietprotectie is volgestort, moeten de regelingen voor het stellen van zekerheid tegen het licht worden gehouden, waaronder de vraag of ze voldoen aan alle vereisten van Verordening (EU) nr. 575/2013 voor volgestorte kredietprotectie. Indien de kredietprotectie niet is volgestort, moeten bevoegde autoriteiten nagaan of er geschikte regelingen bestaan om tijdige betaling te waarborgen.
2. Bevoegde autoriteiten moeten rekening houden met de kredietgebeurtenissen die door de verkregen kredietbescherming worden gedekt (bv. of deze standaardkredietgebeurtenissen als faillissement, wanbetaling of herstructurering van leningen omvatten).
3. Als de aan verschafters van kredietbescherming betaalde premies niet worden opgenomen in de winst-en-verliesrekening van de initiërende instelling, moeten bevoegde autoriteiten nagaan of de aan de verschafters van kredietprotectie betaalde premies buitensporig hoog zijn in de zin dat de overdracht van kredietrisico zal worden ondermijnd. Dit kan op verschillende manieren worden beoordeeld, bijvoorbeeld door de betaalde premies te vergelijken met i) het rendement van de pool van activa, of ii) de verliezen die door de protectie worden gedekt, of iii) redelijke markttarieven, of iv) een combinatie van deze verschillende factoren. Ook moeten bevoegde autoriteiten nagaan of de transactie, afgezien van de premie, andere kenmerken heeft, zoals vergoedingen, die de kosten van de verschaftte protectie effectief zodanig verhogen dat de overdracht van kredietrisico zal worden ondermijnd.

4. Wanneer premies vooraf worden betaald of niet zijn gekoppeld aan beschermde of anderszins gegarandeerde verliezen in de pool van activa, moeten bevoegde autoriteiten nagaan of dit de mate van overdracht van kredietrisico beperkt.

8. Overdracht van een aanzienlijk deel van het risico aan derden

1. Bevoegde autoriteiten moeten beoordelen of een aanzienlijk deel van het kredietrisico wordt overgedragen aan niet met de initiërende instelling verbonden derden op een wijze die de overdracht van het kredietrisico zou kunnen ondermijnen. Bij het beoordelen of er een overdracht van een aanzienlijk deel van het kredietrisico plaatsvindt, moeten bevoegde autoriteiten nagaan of er relevante verbanden bestaan tussen de beleggers of verschaffers van kredietbescherming en de initiërende instelling, en of de initiërende instelling de derden aanzienlijke financiering verstrekt.

9. Kredietratings

1. Wanneer een initiërende instelling de op ratings gebaseerde methode als beschreven in artikel 261 van Verordening (EU) nr. 575/2013 gebruikt om de eigenvermogensvereisten voor haar blootstellingen aan een securitisatie te berekenen, moeten bevoegde autoriteiten nagaan of het gekozen ratingbureau over passende ervaring en deskundigheid in de activaklasse beschikt voor zover dit de bevoegde autoriteiten bekend is.

10. Interne beleidslijnen voor beoordeling van een overdracht van kredietrisico en SRT

1. Bevoegde autoriteiten moeten nagaan of de initiërende instelling over passende interne beleidslijnen beschikt om een eigen beoordeling van de overdracht van kredietrisico en SRT te kunnen maken. Dit dient niet alleen een initiële beoordeling van de transactie te omvatten wanneer de initiërende instelling voor het eerst de uitsluiting van gesecuritiseerde blootstellingen van de berekening van de gewogen risicoposten en, indien relevant, de verwachte verliesposten nastreeft, maar ook een doorlopende beoordeling van SRT gedurende de hele looptijd van de transactie.

Titel IV – Vereisten voor de initiërende instellingen

Deel 1 – Algemene vereisten voor alle transacties waarvoor SRT overeenkomstig de artikelen 243 en 244 van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt geclaimd

11. Vereisten met betrekking tot SRT

1. Initiërende instellingen moeten de bevoegde autoriteit alle gevraagde informatie verstrekken over de securitisaties waarvoor zij voornemens zijn SRT aan te tonen, zodat bevoegde autoriteiten kunnen beoordelen of er SRT aan derden als gespecificeerd in titel I tot en met III van deze richtsnoeren plaatsvindt.
2. Initiërende instellingen moeten de relevante bevoegde autoriteit ten minste in kennis stellen van elke securitisatie waarvoor zij voornemens zijn SRT aan te tonen en die wat structuur en samenstelling van de portefeuille betreft niet vergelijkbaar is met eerder door de instelling aangemelde transacties.

12. Governance en beleid rond SRT-beoordelingen

1. Initiërende instellingen moeten over een governanceproces beschikken om transacties waarvoor SRT wordt geclaimd te evalueren. Dit proces moet details van relevante commissies, interne goedkeuringsprocedures, bewijs voor een passende betrokkenheid van belanghebbenden en een geschikt documentair controlespoor omvatten.
2. Initiërende instellingen moeten over passende systemen en controles met betrekking tot SRT door middel van securitisatie beschikken, onder meer voor de doorlopende monitoring van SRT-vereisten, ten minste op kwartaalbasis, gedurende de hele looptijd van relevante transacties.
3. Initiërende instellingen moeten over beleid en methoden beschikken die zorgen voor een doorlopende naleving van alle SRT-vereisten overeenkomstig de artikelen 243 en 244 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

Deel 2 – Specifieke vereisten voor initiërende instellingen met het oog op de naleving van artikel 243, lid 4, of artikel 244, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013

13. Risicobeheer en zelfbeoordeling

1. Initiërende instellingen moeten beschikken over beleidslijnen en methoden die ervoor zorgen dat de door de initiërende instelling via securitisatie verwezenlijkte mogelijke verlaging van de eigenvermogensvereisten wordt gerechtvaardigd door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden.
2. Het SRT-beleid van initiërende instellingen moet onderdeel zijn van hun bredere kapitaalallocatiestrategieën. In het bijzonder moet in de beleidslijnen van de initiërende instelling inzake de overdracht van kredietrisico en SRT aan derden zijn gespecificeerd hoe transacties waarvoor SRT wordt geclaimd aansluiten op de algemene risicobeheerstrategieën en de interne kapitaalallocatie van de initiërende instelling.

3. Initiërende instellingen moeten een beoordeling maken van de risico's die zijn verbonden aan elke potentiële transactie waarvoor SRT wordt geclaimd, met inbegrip van een beoordeling van het risico van de onderliggende activa en een beoordeling van de securitisatiestructuur zelf, rekening houdend met het kredietrisico van de tranches en andere relevante factoren die van invloed zijn op de kenmerken van de overdracht van kredietrisico.
4. Bij het uitvoeren van hun SRT-beoordeling moeten initiërende instellingen ook nagaan of de mogelijke verlaging van de eigenvermogensvereisten in overeenstemming is met de verwezenlijkte overdracht van economisch kredietrisico, bijvoorbeeld door de effecten van de securitisatie op het economisch kapitaal en de eigenvermogensvereisten van de initiërende instelling met elkaar te vergelijken.
5. Initiërende instellingen moeten analyseren of ze zich de in het kader van de desbetreffende transacties verschuldigde premies kunnen veroorloven, gelet op hun winsten, kapitaal en algemene financiële toestand.

14. Overige vereisten

1. Initiërende instellingen moeten passende methoden en procedures voor het beoordelen en aantonen van SRT toepassen.
2. Bij het uitvoeren van een SRT-beoordeling moeten initiërende instellingen de verwachte verliezen (VV) en de onverwachte verliezen (OV) van de gesecuritiseerde activa gedurende de hele looptijd van de transactie beoordelen.
3. Initiërende instellingen moeten de transactiestructuur en de structurele kenmerken van de securitisatie in aanmerking nemen, bijvoorbeeld of de transactie in contanten plaatsvindt of synthetisch is en, in voorkomend geval, of er afdekkingstechnieken worden gebruikt of sprake is van looptijd mismatches.
4. Om te identificeren welke factoren de overdracht van kredietrisico en SRT aan derden kunnen ondermijnen, moeten initiërende instellingen de mate van kredietrisicolimitering of kredietrisico-overdracht van een transactie evalueren, rekening houdend met, onder meer, factoren als de volgende, voor zover van toepassing:
 - a. een vergelijking van de actuele waarde van premies en andere nog niet in het eigen vermogen verwerkte kosten ten opzichte van verliezen op de beschermde blootstellingen op basis van een verschillende stressscenario's;
 - b. de prijsstelling van de transactie ten opzichte van de marktprijzen, inclusief een passende behandeling van premiebetalingen;
 - c. de tijdstippen van de betalingen in het kader van de transactie, met inbegrip van potentiële verschillen tussen de tijdstippen van voorzieningen voor of

afschrijvingen van de beschermde blootstellingen door de initiërende instelling en betalingen door de verschaffer van protectie;

- d. een toetsing van de van toepassing zijnde calldatums om de waarschijnlijke duur van de verkregen kredietprotectie ten opzichte van de potentiële tijdstippen van toekomstige verliezen op de beschermde blootstellingen te beoordelen;
- e. een beoordeling van het tegenpartijkredietrisico, met name een analyse van de vraag of bepaalde omstandigheden ertoe zouden kunnen leiden dat de initiërende instelling in sterkere mate vertrouwt op kredietprotectie door de tegenpartij terwijl tegelijkertijd het vermogen van de tegenpartij om aan haar verplichtingen te voldoen verzwakt;
- f. de aard van het verband tussen de verschillende bij de transactie betrokken entiteiten (initiator, arrangeur, beleggers, verschaffer van protectie, enz.);
- g. het bestaan van impliciete vormen van kredietverbetering;
- h. de dikte van de mezzanine- en juniortranches vergeleken met het kredietrisicoprofiel van de onderliggende blootstellingen; en
- i. een beoordeling van het kredietrisico van de onderliggende activa: Dit kan worden verwezenlijkt door stress toe te passen op de onderliggende activa, een beoordeling van het betalingsprofiel van de blootstelling aan het kredietrisico van de onderliggende activa, of een evaluatie van belangrijke kredietrisicofactoren (zoals. LGD, PD, EAD, enz.).

Titel V – Slotbepalingen en tenuitvoerlegging

De nationale bevoegde autoriteiten moeten deze richtsnoeren ten uitvoer leggen door ze binnen zes maanden na de vaststelling ervan in hun toezichtprocedures te integreren. Daarna moeten de nationale bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat de instellingen deze richtsnoeren volledig naleven voor alle transacties die worden aangegaan na de vaststelling van deze richtsnoeren.

Bijlage 1 – Rapportagetemplate voor bevoegde autoriteiten

Naam van de bevoegde autoriteit	Transactie X
Datum beoordeling nationale toezichthouder:	DD/MM/JJJJ
Resultaat toetsing nationale toezichthouder:	
CCR – Toepasselijk artikel:	<243, lid 2, 243, lid 4, 244, lid 2, 244, lid 4>
Redenen voor uitgebreide beoordeling:	<Titel II punt 1 e.v. van de richtsnoeren>
Callopties initiërende instelling opgenomen in de transactie:	<ja, nee>
Type zekerheid:	{RMBS, CMBS, studentenleningen, bedrijfsleningen, leningen met hefboomwerking, commercieel vastgoedleningen, handelsfinanciering, enz.}
Referentievaluta ("Ccy"):	
Notionele waarde van de transactie (in Ccy):	mm
RWA vóór securitisatie (in Ccy):	mm
Op het toetsingsvermogen in mindering gebracht bedrag vóór securitisatie (in Ccy):	mm
RWA-equivalent van op het toetsingsvermogen in mindering gebracht bedrag vóór securitisatie (in Ccy):	= Op het toetsingsvermogen in mindering gebracht bedrag vóór securitisatie (in Ccy) / 8%
Totaal RWA-equivalent vóór securitisatie (in Ccy):	= RWA-equivalent van op het toetsingsvermogen in mindering gebracht bedrag vóór securitisatie (in Ccy) + RWA vóór securitisatie (in Ccy)
RWA na securitisatie voor behouden tranches (in Ccy):	mm
Op het toetsingsvermogen in mindering gebracht bedrag na securitisatie (in Ccy):	mm
RWA-equivalent van op het toetsingsvermogen in mindering gebracht bedrag na securitisatie (in Ccy):	= Op het toetsingsvermogen in mindering gebracht bedrag na securitisatie (in Ccy) / 8%
Totaal RWA-equivalent na securitisatie (in Ccy):	= RWA-equivalent van op het toetsingsvermogen in mindering gebracht bedrag na securitisatie voor behouden tranches (in Ccy) + RWA na securitisatie voor behouden tranches (in Ccy)
Nagestreefde verlaging van RWA (in Ccy):	Totaal RWA-equivalent vóór securitisatie (in Ccy) – Totaal RWA-equivalent na securitisatie (in Ccy)
Nagestreefde verlaging van RWA (in %):	Nagestreefde verlaging van RWA (in Ccy) / Totale RWA-equivalent vóór securitisatie (in Ccy)
Eersteverliestranche (in Ccy):	mm
Eersteverliestranche (in %):	%
Eersteverliestranche behouden?:	
% eersteverliestranche behouden:	%
Mezzaninetranche (in Ccy):	mm
Mezzaninetranche (in %):	%
Mezzaninetranche behouden?:	
% mezzaninetranche behouden:	%
Seniortranche (in Ccy):	mm
Seniortranche (in %):	%
Seniortranche behouden?:	
% seniortranche behouden:	%
Aanhechttingspunt van het verkochte risico (%):	%
Loskoppelingspunt van het verkochte risico (%):	%
Omvang van de referentieportefeuille (in Ccy):	mm
VV (in Ccy):	mm
VV (in %):	= VV / Omvang referentieportefeuille
VV+OV (in Ccy):	mm

Naam van de bevoegde autoriteit	Transactie X
VV+OV (in %):	= (VV+OV) / Omvang referentieportefeuille
Door de initiërende instelling geclaimde overdracht van risico (%):	%
Kwalitatieve informatie over de beoordeling	De nationale toezichthouder voegt narratieve informatie bij over de beoordeling van SRT en belangrijke overwegingen voor de goedkeuring, waaronder structurele kenmerken (incl. callopties van de initiërende instelling), aan synthetische securitisaties gerelateerde uitgiften, SRT aan derden, kredietratings, enz. (indien relevant)